

ΣΤΕ 1803/2018 [Παράνομη η αδειοδότηση μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας ελλείψει ερείσματος σε ισχύοντα χωροταξικό σχεδιασμό]

Περίληψη

- Η χωροθέτηση της επίμαχης ιχθυοκαλλιεργητικής μονάδας στη συγκεκριμένη θέση δεν θα μπορούσε, κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο, να στηριχθεί στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 2242/1994, με την οποία, σε συμπλήρωση της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 1650/1986 (όπως ίσχυε προ της τροποποίησής της με τις, κατά τα ανωτέρω, κριθείσες ως αντισυνταγματικές διατάξεις των άρθρων 18 του ν. 2732/1999 και 18 παρ. 4 του ν. 2742/1999), προβλεπόταν ότι, σε περίπτωση που δεν είχαν εγκριθεί τα κατάλληλα χωροταξικά σχέδια και κατ' ανώτατο χρονικό διάστημα τριών ετών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (ν. 2242/1994), η προέγκριση χωροθέτησης ήταν δυνατή κατόπιν συνεκτιμήσεως των διαθέσιμων στοιχείων χωροταξικού σχεδιασμού της ευρύτερης περιοχής και, κυρίως, της συμβατότητας της αιτούμενης εγκατάστασης με άλλες υφιστάμενες ή προγραμματιζόμενες χρήσεις και λειτουργίες της προστασίας των ανανεώσιμων ή μη φυσικών πόρων, καθώς, επίσης και των κατευθύνσεων των περιφερειακών και τομεακών αναπτυξιακών προγραμμάτων, προκειμένου να «τεκμηριώνεται η καταλληλότητα του τόπου εγκατάστασης της αιτούμενης δραστηριότητας και να διασφαλίζεται η βιώσιμη ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής». Δεν θα μπορούσε, επίσης, η εν λόγω χωροθέτηση να στηριχθεί στη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 21 του ν. 3851/2010, δεδομένου ότι κατά την έναρξη ισχύος της η περιβαλλοντική αδειοδότηση της επίδικης μονάδας είχε ήδη ολοκληρωθεί.

Περαιτέρω, οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν θα μπορούσαν να έχουν ως έρεισμα το ΠΠΧΣΑΑ Περιφέρειας Πελοποννήσου, το οποίο, αντιθέτως, προτείνει για τους Νομούς Κορινθίας και Αργολίδας, την «αναστολή» χωροθέτησης νέων μονάδων μέχρι τον καθορισμό «ειδικών ζωνών υδατοκαλλιεργειών», προκειμένου να αποφευχθούν «πιθανά προβλήματα ανταγωνισμού ή σύγκρουσης μη συμβατών μεταξύ τους χρήσεων», ενώ προβλέπει ότι, για τον ενδιάμεσο χρόνο, η χωροθέτηση νέων μονάδων υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να γίνεται μόνο μετά από σχετική πρόβλεψη γενικού πολεοδομικού πλαισίου ή ΣΧΟΟΑΠ.

Το ζήτημα της χωροθέτησης της επίδικης μονάδας δεν μπορεί, εξάλλου, να θεωρηθεί ότι ρυθμίζεται από τις διατάξεις του ειδικού χωροταξικού πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες, με το οποίο η περιοχή χωροθετήσεως του έργου χαρακτηρίζεται ρητώς ως Περιοχή Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών Κατηγορίας Α (περιοχές ιδιαίτερα αναπτυγμένες), προεχόντως διότι το ειδικό αυτό πλαίσιο δεν ήταν εν ισχύ κατά τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων.

Δεν μπορούν, εξάλλου, να τύχουν, ενπροκειμένω, εφαρμογής οι πάγιες διατάξεις του ειδικού πλαισίου, καθόσον τούτο θα προϋπέθετε τη διενέργεια σειράς εκτιμήσεων και αξιολογήσεων που δεν μπορούν να γίνουν πρωτογενώς από τον ακυρωτικό δικαστή, αλλά μόνον από τις αρμόδιες προς τούτο διοικητικές αρχές.

Η θέση, στην οποία επετράπη η εγκατάσταση της επίδικης μονάδας, δεν έχει καθορισθεί ως περιοχή οργανωμένης ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.), ούτε έχει προβλεφθεί η χωροθέτηση της εν λόγω μονάδας από εγκεκριμένη ζώνη οικιστικού ελέγχου ή από χωροταξικό ή άλλο ρυθμιστικό σχέδιο ως περιοχή κατάλληλη για την ανάπτυξη αντίστοιχων δραστηριοτήτων. Επομένως, η αδειοδότηση της μονάδας αυτής με τις προσβαλλόμενες πράξεις δεν ευρίσκει έρεισμα σε ισχύοντα χωροταξικό σχεδιασμό.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Εισηγητής: Χρ. Ντουχάνης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.